

Χαμήλωσε τὸ μπόι σου, κατέβησε τὰ μάτια,
καὶ πάψε τὰ γνεύσια,
γιατὶ θερῷ τάνηψι σου, ποῦ σοσφρό σὲ βλέπει,
πῶς τώρα τὴν ἀδέλτως τὴν κρίθει μὲς ὅτην τοσπή,
καὶ ἐν γίνῃ τούτῳ τὸ κακό
κλέψε, μαχτὶ Κορδονικό,
καὶ τότε δίχως λουσούμων λυπητερά τραχισθεῖ :
«πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε μαύρη σὰν καλλικοῦντα».

Φ. Τί Βουλὴ καὶ τούτη 'φέτο...
ψύλε τὴν μὲ τόργανέτο.
Καὶ ἡσκεν οἱ μνηστῆρες δόι
τῆς Ἀρχῆς τῆς Πιναλόποντος,
καὶ ἀντιπρόσωποι μαριόλαι
τῆς προστάτιδος Βύρωπης.

Καὶ ἔφυγα μὲ τοὺς πατέρας,
Περικλέτο μου φωτίην,
καὶ κατόπιν τῆς Διατέρας
ζημιρόν· ἥμέρα Τρίτη,
καὶ 'γιν' ἵνα πατατράκα
μίσα 'στὴ Βουλὴ τρελλό...
μπάτσισε μὲδὲ Σακαράκα
ἔνα γέρο Θεσσαλό.

Μίς 'στὸ νέο πανηγύρι
καὶ σ' ἐμὲ τὸν κακομοίρην
βάζουν μὲδὲ τρικλωποδίκα,
καὶ 'έτρεξαν νὰ δῦν τὶ τρέχει...
μὴ μαλλώνετε, παιδία,
καὶ ἄδικο κανεὶς δὲν ἔχει.

Γέροντά μου Θεσσαλό,
τί σοῦ 'χάπνισε καὶ εἰ,
νὰ μας 'πής ή Θεσσαλία πῶς 'οιλαδώθηκε γιὰ 'μᾶς
καὶ 'έπισε 'στὸν Στρεψηλατὴ τὸν 'Ετέμι σὰν λουκουμές ;

Καὶ ἐν τὴν βλέπεις τώρα σκλέψη
καὶ σκορπάς φωτιάς καὶ λάθος,
πῶς δὲν φεύγεις μὲ τοὺς δόλλους πατριώτας Θεσσαλοὺς
ἀπὸ μίσ' ἀπὸ τὴν μάντρα τοῦ πατρὸς τῆς Καρκαλοῦς ;

Γιατὶ καὶ σεῖς θηλεὶς χοντρή
μας βάζετε μάς 'στὸ λαιμό,
καὶ ἐπὸ τοῦ Ρήγα τὸ μαντρί^{τη}
δὲν δύετε ξεκολλήμο;

Γιατὶ νὰ κρώῃ τώρα κρά
τὸ στόμα σκλέπου Βουλευτοῦ ;
γιατὶ παρέπονα πικρά
νὰ λέγε σ' ὅλους πλὴν αὐτοῦ ;

Πῶς τὸν Παπκοῦ τὸν σεβεστὸ
τὸν προκυνήστε μαριοὶ,
σὰν νὰ τοῦ λέτι 'εὐχαριστῶ
γιὰ τὴν σκλέψη τὴν Τουρκική ;

Γιατί, γιατί, καὶ τὰ λοιπά ;...
καὶ λὴ τὴν ἑπαθεὶς λοιπόν,
ποδφαγεὶς μπάτσο Μαστραπᾶ,
καὶ κάτσες κάτω σιωπῶν.

Π.—Πῶς θύειλα τὸν Θεσσαλὸ καὶ 'έγω νὰ τὸν ἐγράπωνα
δρίστε τώρα... θέχωμε καὶ Θεσσαλῶν παράπονα.
Σὲν νὰ μὴ φθένουν τὰ κακὰ καὶ 'η τόπη συφορέλια
καὶ 'ι πρόσφυγες οἱ πλάνητες, ποῦ τρίχουν μὲ κουρέλια,
μὲ τώρα ταπαυτουσῶν καὶ 'αύτοὶ μὲ τὴν μεγάλη γκλάδη
πῶς η φευγάλαις ἔκαναν τὴν Θεσσαλία σκλέψη.

Μὴ παράπονα γελοία,
καὶ μὴ λές ή Θεσσαλίας
πῶς τῶν Τούρκων είναι δοῦλα,
καὶ μὲς φέρνεις ἀναγοῦλα.

Πάψετε ν' ἀναδιφέτε
τρόπαιαί μας περασμένα,
πρὶν κατάμουτρα νὰ φέτε
μία μπάτσα καὶ ἀπὸ μένα.

'Συχέσετε γιὰ τὸ Θέο καὶ 'ας λειψούν οἱ καυγάδες
νὰ δύνησε τὶ θὲ δώσουμε 'στοὺς ξένους τοὺς φυγάδες.
Καθίστε κάπω, βρε παιδιά... μαζὶ τὸ δίκρο πέρνει
καὶ 'ικένεος δούς δέρνεται καὶ 'ικένεος δούς δέρνει.
Είπα, καὶ 'αύτοὶ τὸ λάθος τῶν ἐμφρόνων ἀνεγνώρισαν
καὶ 'ιν τάξει καὶ κανονικῶς ἀμφοτερού 'οπεγώρσαν.
Μὲ σήμερα ποῦ γίνεται, γιὰ χαστούκιας κοινόντα
νὰ τρεις καὶ σύ, βρε Φασουλή, καὶ χρέεις καὶ γλέντα.



Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἀλλούς λόγους ἀγγελίαις.

'Εγινεν τώρα τώρα 'στὸ Φάληρον ἔκει
γάμοι ρωμαϊκοί.
'Ο Γιάννης Παντελίκης 'Αστελλάδης πρώτης,
καὶ θαύρει νέότης,
έπειτα τὴν Μαρίκα, κάρη τὸν Μανταρόνη,
χρηστημένο πλάσμα καὶ τριφρό πικούνι,
καὶ 'ιλαρηρούν τὴν δύν της νέας καὶ τοῦ νέου
τὰ ρέα τῶν 'Ερώτων, λαμπάδες 'Γρεναίου.

'Έτου Γεωργίη τοῦ Καμπάστο τὸ Βιβλιοπατέον,
εἰς τὴν δέδων Αἴλου καὶ μ' 'ινεύντας τρίς,
πολλέται τὸ καθενὸν διδακτικὸν βιβλίον,
μὲ γίνεται καὶ τόσους εἰδῶν κυκλοφορία.
Καὶ θυληράρος πρώτης εὑρίσκεται εἰς τοῦτο,
καὶ καθεμιγάν εἰκόνα τελεόνει : 'οτιδενούτο.

Περισπούδαστον Βιβλίον Γεωργίου Φιλαρέτου
μὲ πολλὲς ἀποκαλύψεις εμμονίες ἀλιμέτρου,
δηλαδὶ περὶ τὸν δύο Βασιλεὺον ἐν 'Ελλάδι
καὶ τερὶ ζενονεταῖς, ποῦ μᾶς ήγει 'οτιδενόδιο,
μ' ἔγγραφα καὶ συζητήσις ὑφέλιαν Κοινοβουλίου,
ποῦ τὸ κάνουν μέσα καὶ 'Ιππο περιγράποντο βιβλίον.

Δημητρή τοῦ Καρπούρηος Διηγημάτων τόρος,
ἀ π' τὸ Δικονάδι τῆς Σχλαβίας, μικρὸς πλὴν μάζης
καὶ 'ιν καὶ 'ίνας εἶδος που χωρὶς εἰς καθενὸς τὴν τοιποιη, (μάζης
μὲ καὶ στὰ φυλαράμα του πόσα κανεὶς δὲν βλέπει.